

Építészmérnöki Diploma

Ez az építészmérnöki diplomám másolata, 1949-ben végeztem a Műegyetemen. 1945 őszén kezdtem az egyetemet. Akkor csak be kellett iratkozni, nem volt felvételi. Beiratkoztam az egyetemre, ahol hatszázan voltunk egy évfolyamban. Ez nagyon sok. Tudom, a Technikus Körnek a titkára mondta is, hogy azért jönnek ennyien, mert látják, hogy Budapest romos, és fel kell építeni, vagy pedig ebben jó üzletet látnak. Az egyetemen a szilárdságtant nagyon szerettem, mert az matematikai alapú. Meg is becsült a professzor, mert az összes lányt lenézte. A pár száz hallgató közül harminc lány kezdett 1945-ben. Általában a lányoknak a fakanál súlypontját adta megvetése jeléül. Ezt kellett kiszámolni. Egyedül nekem nem, mert nekem a zárthelyiim is jól sikerültek, így én egy más feladatot kaptam. És rájöttem, valahogy rögtön akkor, hogy ez micsoda, és valahogy bevágódtam nála az első alkalommal. Csonkának hívták, a gépgyárosnak a fia. [Csonka Pál (Budapest, 1896 - Budapest, 1987) -- építészmérnök, egyetemi tanár, a szilárdságtan nemzetközi szaktekintélye. 1946--47-ben a Műegyetem építészmérnöki karának dékánja volt. Apja, Csonka János (1852--Budapest) a karburátor feltalálója, a Műegyetem tanára, aki nyugdíjazása után saját gépműhelyt nyitott, amely 1941-ben Cs. J. Gépgyára Rt. néven működött. -- A szerk.] Engem delegált az egyetem az Új Építészet Körébe. [Az 1946 és 1949 között megjelent 'Új Építészet' c. folyóirat körül csoportosuló építészek mozgalma, amely a tervszerű újjáépítést, az építészeti elvek és a szocialista társadalmi reformok összehangolását hirdette, a kor meghatározó építészeit tömörítette. -- A szerk.] Én nem voltam sokkal fiatalabb ezeknél, mert hat év késéssel kezdtem el az egyetemet, és számomra az nagyon érdekes volt és nagyon tanulságos, amit ott hallottam. A vezetőjük Major Máté volt meg a Preisich Gábor, a Bauhausnak a híve, amit én otthon láttam az édesapámtól. Én nagyon beletaláltam ebbe. És aztán jött a szocreál, az már 1950 körül volt.